

אמילי דיקנסון⁵

הרגשתי לוויה בראש

מאנגלית: אורית נוימאיר פוטשניק

הרגשתי לוויה בראש

הִרְגַּשְׁתִּי לְוִיָּה בְּרֹאשׁ
קָהַל הָאֲבִלִים בְּכָה,
זַעַק, בְּטֶשׁ, הָלוֹךְ וְשׁוֹב
עַד שֶׁהִגִּיֵּן בְּקַע –

וְאִזּוּ רַק כְּשֶׁכָּלֶם שֶׁקָּטוּ
הֵחֵל הַטָּקֶס – תַּף הַכָּה
חָזַק עַד שֶׁרֹאשִׁי נִכְנַע
וְכָל תַּחוּשָׁה בִּי כָּהָתָה.

אֲרוֹן הוֹרֵם בְּקוֹל צוֹרֵם,
חֹרֶק, בְּנִשְׁמָתִי הִלְמוּ
שׁוֹב צָעֲדִים כְּבִדֵּי מִגֶּף
וְהַשְּׁמִים – פָּעֵמוּ.

גּוֹפִי הָיָה כְּלוֹ לְאֹזֵן
הַכֹּל הָלֵם כְּפַעְמוֹן,
נִהְלָתִי נֶגֶד הַדְּמָמָה
מִרוֹץ בּוֹדֵד לְאַבְדּוֹן –

וְאִזּוּ הִהְגִּיֵּן נִסְדָּק,
נוֹפֶלֶת מִטָּה וְשׁוֹקַעֶת –
הוֹטַחְתִּי נֶגֶד הָעוֹלָם
וְאִזּוּ – חִדְלָתִי מִלְדַּעַת.

5 אמילי דיקנסון (1830-1886) – מגדולות היוצרים בשירה האמריקנית. רוב שיריה פורסמו וזכו להכרה אחרי מותה.

יש שאור כזה בחורף

יש שאור כזה בחורף,
לפנות ערב מלמעלה –
מתלכסן יורד כבד,
כמו מצריח קתדרלה –

בכאב שמימי שקט –
בלי סימן ובלי צלקת,
רק שנוי עמק, פנימי –
וכל משמעות חומקת –

לא נמצא לזאת הסבר –
זהו היאוש חתום –
הכאב האצילי,
שנשלח משום מקום –

בבואו, צללים – עומדים –
הנוף מקשיב בקפאון –
ולכתו הוא כמו מרחק
ממראה התדלון –

השארת לי שתי ירושות

השארת לי – שתי ירושות,
אהבתך המתוקה,
שאלהים היה שמח
לו יכל לתת כמותה –

השארת לי גבולות כאב –
כמו ים פתוח לרוחה –
בין הנצחי ובין הזמן –
ביני –
לבין תודעתך –

אני שום איש! ומי אתה?

אני שום איש! ומי אתה?
אתה – שום איש – בעצמך?
אז הנה, יש כמונו זוג.
שמר על הסוד – שלא יזלג!

להיות מישהו – כמה משמים!
פמבי – כמו צפרדע בבצה.
ביוני הנצחי לקרא אני! אני!
למזהלות שלולית מעריצה.